

Meer over Bertha Hendriks

(door Annemie Slits)

In de vorige Gemerts Heem jrg. 62, 2020, nr. 3, p. 18 staat een artikel van Marij van Pelt-Vos over Bertha Hendriks (zo schreef ze haar naam). Op dat artikel heb ik enkele aanvullingen.

Ik ken Bertha al mijn hele leven want ik ben, net als mijn broers Frans en Harry, geboren in haar huis in de Pandelaar. Onze ouders hebben zo'n 4 jaar ingewoond bij Bertha, Janus en Piet (van mei 1944 tot in 1948).

Tot aan haar dood kwam ik vaak bij Bertha op bezoek, de laatste jaren wekelijks om samen boodschappen te doen. Ze was voor mij als een tweede moeder en voor onze kinderen een extra oma.

In het artikel staat dat Piet tuinman was bij Ypenburg. Dat was hij ook, maar eigenlijk was hij stoker bij de firma Raaijmakers Weverijen. Daarnaast deed hij het tuinonderhoud voor Ypenburg, de directeur van deze fabriek. Behalve bij families thuis kookte Bertha jarenlang bij café Verhappen. Ze heeft dit tot op hoge leeftijd gedaan.

Na de dood van Janus en Piet is Bertha verhuisd van de Ruijschenberghstraat naar een flat aan de Julianastraat. Daar heeft ze nog zeker 15 jaar gewoond.

Over de Paardenstal in het kasteel...

(door Ad Otten)

Het was in de oorlogsjaren 1940-1945. Missionarissen, priesters en broeders van de congregatie van de Heilige Geest waren vanaf het begin van de Duitse bezetting gebonden aan het kasteel in Gemert. Hun missiegebieden in Afrika en Brazilië waren onbereikbaar geworden. En elk jaar kwamen er nog weer priesters bij. De

afgestudeerden van het op het kasteel gevestigde groot-seminarie werden priester gewijd en de meesten daarvan bleven op het kasteel wonen. En al die priesters – aan het eind van de oorlog zo'n 60 à 70 man – moesten elke dag een Heilige mis opdragen.

De bel-etage van de westvleugel van de hoofd-